

Dukla na
olympijských
hrách

Libor CAPALINI

V Dukle Praha působí od roku 1994, v současnosti je nejzkušenějším a počtem získaných medailí také nejúspěšnějším členem družstva moderních pětibojařů Dukly. Vybojoval celkem 25 medailí, k nejcennějším patří stříbrná a bronzová z MS 1999 a 2004 a bronzová z LOH 2004 v Aténách. Je několikanásobným mistrem ČR, držitelem stříbrné a bronzové medaile z ME 1998 a mistrem Evropy 2002. Na MS CISM vybojoval dvanáct medailí, tři z nich jsou zlaté. Jeho silnou stránkou jsou plavání a běh. Na svém posledním vystoupení v květnu roku 2004 na MS v Moskvě získal bronzovou medaili a toto umístění mu zajistilo přímý postup na LOH 2004 v Aténách.

„DOBA BRONZOVÁ“

Rok 1981 je rokem jako každý jiný, zvlášť na vesnici. Na tom, že Capaliniovi dopřávají svému osmiletému klukovi čtyřikrát týdně nějaké cachťání v hořovickém bazénu, není pro spoluobčany Kařezu nic zajímavého. Kluk má plavání rád. Je sympaticky houževnatý, vždyť jeho kamarádi to už dávno vzdali. Ale stejně vytrvalý je také jeho otec. Mezi vesnicí a dvanáct kilometrů vzdálenými Hořovicemi bude pendlovat do té doby, dokud to jeho kluka bude bavit. O třiadvacet let později, v září roku 2004 je na radnici v Kařezu, vesnice, která má snad šest sedm set obyvatel, malý svátek. Dojatý otec Libora Capaliniho tu v zastoupení přebírá pro svého syna čestné občanství obce. Jeho syn, bronzový medailista z aténských olympijských her, útočí v té době na další bronzovou medaili, tentokrát v závodě Světového poháru, třetí bronzovou medaili bude pár týdnů poté obhajovat v soutěži armád evropských zemí. Po návratu ze Světového poháru nám s úsměvem řekne: „Mám teď dobu bronzovou.“

Plaváním všechno začalo a pokračovalo, ale dospívající mladík si při pohledu do zrcadla brzy začíná uvědomovat, že má k parametrům ideální plavecké postavy daleko. Má rád sport ve všech podobách a hodlá si ještě nějaký přibrat. V sedmnácti letech objevuje ve spektru pěti pestrých disciplín konečně sestavu, ve které nechybí zhola nic a která ho nadobro pohltní. Moderní pětiboj. V třiadvadesátém roce nastupuje na vojnu do Dukly Praha, aby tu dokončil svou třiadvacet let dlouhou pouť k olympijské medaili.

Nebyla to jednoduchá cesta. Do Atlanty jel jako náhradník a na start se nedostal, do Sydney ho nepustilo zranění. Je členem družstva, které pravidelně vozí medaile

z armádních mistrovství, mistrovství Evropy i planety. Jména Capalini, Sedlecký a Michalík zná svět moderního pětiboje jako značku prvotřídní kvality. Olympijská medaile jim však chyběla.

Plavání a běh považuje jednatřicetiletý Libor Capalini dodnes za disciplíny, kde by toho moc pokazit neměl. I v Aténách plaval skvěle a dosáhl nejlepšího letošního času. Přesto má raději šerm, ten zvláštní úpolový sport, ve kterém může střízlík porazit i „dlouhého, širokého a bystrozrakého“ v jedné osobě, sport, v němž musí jeho schopnosti vyplynout při soutěži už reflexivně, podvědomě ze situace. Právě v druhém dílu více než osmihodinového aténské klání, po průměrném výsledku ve střelbě, však ztrácel rytmus a s ním i pohodu, do finálních šermířských akcí se často vrhal zbrkle a nedokázal si je dobře připravit.

Zkušenost ze čtrnácti soutěžních sezon ho však naučila, že nesmí závod nikdy vzdát, „zabalit to“. Vždycky je šance. A olympijská soutěž, v níž pořadatelé zkracovali intervaly mezi jednotlivými disciplínami, jak jenom mohli, výjimečná svou atmosférou a napětím, mu dala za pravdu. Daleko větším chybám se nevyhnuli ani soupeři. Plavání mu dalo znovu naději, ale čekal ho parkúr. Přestože se o něm mluví jako o technické disciplíně, jde podle Libora Capaliniho o schopnost rychle se „domluvit“ s živým, často tvrdohlavým tvorem, což dodává modernímu pětiboji pečeť nevypočitatelného tajemství. Před čtvrtou disciplínou se z papírku dověděl jméno vylosovaného společníka – Baltico.

Během dvaceti minut vymezených na opracovávání cítil, že se přidělený lichokopytník hrne příliš dopředu, uvedomil si také, že nesmí před skokem koně zvedat ruku, v poslední době se té chyby dopouštěl často. V samotném parkúru ho však kůň přesto nepřijemně překvapil, když se při skocích točil do pravé strany. S jejich společným vystoupením a pouze dvěma shozenými překážkami byl nakonec spokojený. V duchu si přiznal, že zmíněné dvě chyby nezavinil kůň, ale on sám. Před startem závěrečného běhu už jednatřicetiletý nadporučík věděl, že je cesta k dobrému umístění otevřena. Otevřená, ale zdaleka ne volná. V následujících minutách však dal Libor Capalini strhujícím výkonem svému dlouholetému snu bronzovou medailovou podobu.

Když po návratu domů padla na jedné z besed otázka, jak dlouho je možné zůstat v tom kterém sportu na vrcholu, znamenal na adresu moderního pětiboje s úsměvem: „Než se to člověk naučí, zestárne.“

Ale muž s exotickým příjmením, za nímž je prý sedm generací předků anglosaského původu, kteří kdysi zakotvili v Čechách,

Dukla na olympijských hrách

dnes už kapitán, může na svém „jednatřicátém kilometru“ měřit vzdálenost, kterou zatím urazil, s dobrým pocitem. Vystudoval Fakultu tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy, ve Velké Vsi, malé osadě s dvěma sty obyvateli postavil domek, v němž žije s přítelkyní Petrou Myškovou a dcerou Nicolou. Vzájemné soužití pod společnou střechou jim klapě, málem jako ten pohádkový mlýn, i bez papírů, razítek a „posvěcení pana faráře“ už devět let.

Bodejť by ne. Všichni tam mají rádi sport. Sám starosta Velké Vsi na setkání v blízkých Neratovicích hrdě upozornil, že řídí obec s nejvyšším procentem držitelů olympijských medailí na počet obyvatel.

MODERNÍ PĚTIBOJ

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ SPORTOVNÍ VÝSLEDKY

ME 1995	Benedetto del Tronto (Itálie)	3. místo	družstvo
I. světové armádní hry 1995	Řím (Itálie)	2. místo	družstvo
MS CISM 1996	San Antonio (USA)	2. místo	družstvo
MS CISM 1996	San Antonio (USA)	3. místo	štafeta
MS CISM 1997	Budapešť (Maďarsko)	2. místo	družstvo
MS CISM 1998	Řím (Itálie)	1. místo	štafeta
MS CISM 1998	Řím (Itálie)	3. místo	družstvo
ME 1998	Uppsala (Švédsko)	2. místo	
ME 1998	Uppsala (Švédsko)	3. místo	štafeta
MS 1999	Budapešť (Maďarsko)	2. místo	
MS CISM 1999	Varšava (Polsko)	1. místo	
MS CISM 1999	Varšava (Polsko)	2. místo	družstvo
MS CISM 2001	Warendorf (SRN)	3. místo	družstvo
ME 2002	Ústí nad Labem (ČR)	1. místo	
ME 2002	Ústí nad Labem (ČR)	3. místo	družstvo
MS CISM 2002	Hradec Králové (ČR)	1. místo	družstvo
MS CISM 2002	Hradec Králové (ČR)	2. místo	
MS 2002	San Francisco (USA)	2. místo	družstvo
SP 2002		2. místo v celkovém pořadí	
MS 2003	Pesaro (Itálie)	3. místo	družstvo
ME 2003	Ústí nad Labem (ČR)	3. místo	družstvo
III. světové armádní hry 2003	Catania (Itálie)	3. místo	
MS 2004	Moskva (Rusko)	3. místo	
MS 2004	Moskva (Rusko)	2. místo	družstvo
XXVIII. LOH 2004	Atény (Řecko)	3. místo	

Dukla na
olympijských
hrách